

РЕШЕНИЕ

№ 3625

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9591** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 1330567/03.09.21г на Е. В. Г. от [населено място] и с проц.представител адв. С.П. против Предписание за поставяне под карантина № 210828/380770/28.08.21г на Директор на РЗИ-Б..

В жалбата се сочи, че П. е проц. и мат.незаконосъобразно, противоречи на целта на закона и на межд.стандарти за лишаване от свобода/чл.5, §1, б.“е“ , предл.първо от ЕКЗПЧ/.Не е спазена процедурата за съобщаване на акта, поради което правото на защита на лицето е нарушено, а това съществено проц.нарушение е повод за отмяна на акта.П. има и порок във формата- не съдържа фактически и правни основания, дата на издаване, подпис и длъжност на издателя, както и разпоредителна част относно забраната за напускане на дома или посоченото от лицето място на пребиваване по време на карантината.Така се препятства правото на защита на лицето, като фактическото основание следва да е словесно описано-за да се организира защитата на адресата.В случая не става ясно точно коя от множеството законови хипотези е налице, за да се постави лицето под карантина.Липсата на подпис на издателя на акта води до нищожност на акта.П. е издадено на таблет, което противоречи на утвърдения хартиен образец по Приложение №5 към т.13 от Заповед № РД-01-610/22.10.20г на Министъра на здравеопазването.В т.19 на тази заповед действително е предвидена „електронна форма“, но това противоречи на писмената форма по чл.59 ал.2 от АПК. ЕСПЧ въвежда критерии за преценка на мат.законосъобразност на фактическото лишаване от свобода/каквото е налице в случай на карантиниране/, като при

нарушение на зад.карантина се повдига обвинение по чл.355 от НК, но не е налице по см. на ЕКЗПЧ - лишаване от свобода „по ред, предвиден в закон“.Целта на зад.карантина е предотвратяване разпространението на инфекциозни болести, но това не е „преследване на законна цел“ по см. на практиката на ЕСПЧ.Жалбоподателят не е дал положителна проба за ковид-19, като е представил на граничните власти на РБ уведомление от нац.здравна служба на Кралство Великобритания, че е отрицателен резултатът от проведено му изследване за ковид-19 48 часа преди пристигането му в РБ.Зад.карантина не представлява единствената възможна мярка за постигане на законната цел, като жалбоподателят не е представлявал опасност за общественото здраве.Не е постигнат баланс между колективния и индивидуалния интерес, като жалбоподателят не е бил нито болен, нито заразноносител. Дори да се приеме, че не е налице лишаване от свобода, а ограничение в свободата на предвижване съгл. Протокол № 4 от ЕКЗПЧ, то нарушен е чл.35 от КРБ/тъй като уредбата е в министерска заповед, а не в закон/.Съществува по-малко сурова мярка за опазване на общ.здраве- провеждане на зад.тест.В съд.заседание адв.П. поддържа жалбата и претендира разноси по списък.

Ответникът-директор на РЗИ-Б., не се явява или представлява в съд.заседание. Депозирал е писмено становище, с което оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.Сочи се, че са приложими чл. 61 ал.1, 2, 6 и 7 от ЗЗ, като към датата на П./28.08.21г/ действа Заповед № РД-01-645/28.07.21г на Министъра на здравеопазването/Обединено Кралство Великобритания е в червена зона според тази заповед, а жалбоподателят е пристигнал в РБ на 28.08.21г с полет от Л./, изменена със Заповед № РД-01-673/02.08.21г и Заповед № РД-01-701/13.08.21г. Актът носи подпис на издателя /видно от представения по делото препис/, като проверката е била извършена от компетентно лице на Летище-Б., съгл. Заповед № РД-02-250/30.07.21г. С оглед големия брой пътници, МЗ е обезпечило ГКПП- Летище Б. с таблети, с инсталирано на тях мобилно приложение за оформяне на електронни предписания, към което се подават в реално време данни за влизащите в РБ лица- по автоматизиран път, от служители на ГД“ГП“-МВР. Таблетите са свързани с „Н.инф.система за борба с ковид-19“, поддържана от МЗ и осигуряваща централно управление и съхранение на информация за всички потвърдени случаи на ковид-19 и карантинирани лица и предоставя функционално обезпечение на всички компетентни институции.Предписанията се оформят на таблет, като лицето полага подпис на таблета и бива уведомявано по реда на чл.61 ал.2 и ал.10 от ЗЗ, че може да получи лично П. си от РЗИ - след изтичане на срока на карантината или преди това - чрез свой пълномощник.Предписанията от таблета се разпечатват и подписват от издателя по чл. 61 ал.6 от ЗЗ/Директор на РЗИ/, като се подпечатват от РЗИ.Така завършва сложния факт.състав по издаване на предписание на лице, влизащо в РБ от трети страни.В акта са посочени фактически и правни основания, разпоредителна част, подпис и длъжност на издателя. Съгл. т.4.4 от Заповед № РД-01-645/28.07.21г на Министъра на здравеопазването, жалбоподателят е следвало да представи валиден цифров ковид-сертификат на ЕС за ваксинация или за преболедуване или аналогичен документ, едновременно с отрицателен тест от П.-изследване, проведено 72 часа преди влизане в РБ, удостоверено с валиден цифров ковид-сертификат на ЕС за изследване или аналогичен документ. Съгл. т.4.6 от същата заповед, който не представи документите по т.4.4, се допуска в РБ, но се поставя под зад.карантина за 10 дни- в дома си или в посочено от лицето място на пребиваване. В този случай

карантината не подлежи на отмяна. Жалбоподателят не е представил при влизането си в РБ нито един от трите документа по т.4.4 от заповедта- сертификат за ваксина, сертификат за преболедуване или отрицателен П.-тест от последните 72 часа /в жалбата сам жалбоподателят се позовава на бърз антигенен тест, направен му 48 часа преди влизането в РБ/, поради което е било задължително поставянето му под карантина. Моли се за отхвърляне на жалбата и се оспорва адв.хonorар, ако е над минималния.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на ЗЗ и АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че на 28.08.21г жалбоподателят е кацнал на летище-Б. в 00.20ч с полет от Л., Обединено Кралство Великобритания.

Със Заповед № РД-01-45/03.02.20г на Министъра на здравеопазването на ГКПП-летище Б. е разкрито временно звено за граничен здравен контрол. Към 28.08.21г действа Заповед № РД-01-645/28.07.21г на Министъра на здравеопазването, изменена със Заповед № РД-01-673/02.08.21г и Заповед № РД-01-701/13.08.21г. /в сила от 13.08.21г/. Според тях- към 28.08.21г Обединено Кралство Великобритания е в червена зона, като за лицата, влизащи до 31.08.21г в РБ от там /лицата са такива по т.4.3 от заповедта, сред които безспорно е и жалбоподателят-по т.4.3.1/, съгл. т.4.4 е задължително представянето на валиден цифров ковид-сертификат на ЕС за ваксинация или за преболедуване или аналогичен документ, едновременно с отрицателен тест от П.-изследване, проведено 72 часа преди влизане в РБ, удостоверено с валиден цифров ковид-сертификат на ЕС за изследване или аналогичен документ. Съгл. т.4.6 от заповедта- българските граждани /каквото е жалбоподателят/-ако не представят нито един от изброените документи, се поставят под зад.карантина за 10 дни- в дома си или в посочено от лицето място на пребиваване, с предписание от Директор на съответната РЗИ или упълномощен зам.Директор.

Със Заповед № РД-02-250/30.07.21г на Директора на РЗИ-Б., считано от 01.08.21г, в разкритото временно звено за граничен здравен контрол на ГКПП-Летище Б., е възложено на ст.експерт Н.Б. от РЗИ-Б. да провежда граничен здравен контрол на ненормиран работен ден. С т.2 от заповедта ѝ е възложено да прави уведомяване по чл.61 ал.6 вр. ал.10 и ал.2 предл.второ от ЗЗ /за издаденото от Директора на РЗИ-Б. предписание за зад.карантина от 10 дни/, както и да проверява пристигащите лица от трети страни/в случая-лице по т.4.3.1, пристигащо от държава в червената зона/- за наличието на някой от документите по т.4.4 от министерската заповед.

Видно от съставен от ст.експерт Н.Б. от РЗИ-Б. – Протокол от 28.08.21г за устно уведомяване по чл.61 ал.2 и ал.10 от ЗЗ на лица, поставени под карантина на лица, влизащи в РБ с полета от Л. на 28.08.21г-00.20часа, жалбоподателят /под №16 в Протокола/ е уведомен устно, че считано от 28.08.21г е поставен под карантина за срок от 10 дни с Предписание на Директора на РЗИ-Б., като може да получи П. лично от РЗИ-Б. - след изтичане на карантината, а преди това- чрез свой пълномощник.

Видно от обж. Предписание за поставяне под карантина № 210828/380770/28.08.21г на Директор на РЗИ-Б., на осн. чл. 61 ал.6 от ЗЗ и Заповед № РД-01-645/28.07.21г на

Министъра на здравеопазването, жалбоподателят Г./бълг.гражданин/ е поставен под карантина за срок от 10 дни, считано от 28.08.21г, поради пристигането му от рисковата зона- Великобритания, като карантината ще прекара на своя постоянен и настоящ адрес/в [населено място]-л.42/. П. подлежи на предварително изпълнение, като времето за придвижване до адреса в [населено място] е 6 часа. П./представено на хартиен носител по делото-л.37/, е подписано както от жалбоподателя, така и от Директор на РЗИ-Б./с посочено име и длъжност/, с поставен печат от РЗИ- Б..В него е посочено, че подлежи на обжалване в 14дневен срок от получаването му -по реда на АПК, както и че жалбоподателят е уведомен за издаването на П. /на 28.08.21г/ и за възможността да го получи от РЗИ-Б..

Съдът намира от правна страна следното:

Към 28.08.21г- 33 действа в редакция ДВ бр. 21/21г, като съгл. чл. 142 ал.1 от АПК-актът се преценява съобразно нея.

П. е издадено от Директор на РЗИ-Б./съответната РЗИ, предвид местонахождението на ГКПП-летище Б./, т.е. от лице с материална и териториална компетентност по чл. 61 ал.6 вр. ал.2 изр.второ от 33/в относимата редакция/.Поради което П. не се явява нищожно- като издадено от лице без компетентност.

П. съдържа задъл.реквизити по общия чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания, разпоредителна част, както и дата, име и длъжност на издателя. Фактическото основание е „поради пристигането му от рисковата зона-Великобритания“, а правното основание е „чл. 61 ал.6 от 33 и Заповед № РД-01-645/28.07.21г на Министъра на здравеопазването“. В разпоредителната част са дадени подробни указания /в 3 точки/- какво следва да се прави по време на 10-дневната зад.карантина, на кой адрес ще прекара лицето карантината си, от кога започва да тече срока, колко време се предоставя на лицето да стигне до посочения от него адрес, наличието на предв. изпълнение на П./предвидено е по силата на закона-чл.61 ал.14 от 33, бел. на Съда/, предупреждение за нак.отговорност по чл.355 от НК-при неизпълнение на предписанието.

П. е издадено в писмена форма, съгл. общия чл. 59 ал.1 от АПК. Тук следва да се направят няколко уточнения от Съда, във връзка с възраженията на жалбоподателя: 1/ Наред с общите изисквания за форма и реквизити на акта - по чл.59 от АПК, приложение намират и спец.правила на чл.61 от 33; 2/ П. е издадено в писмена форма-на хартиен носител, на него има положени подписи - и от издател и от жалбоподателя/неговият подпис е положен на таблета-сам го сочи в жалбата си/, като попълненият по електронен път формуляр на П. е после изпечатан и на хартиения носител/представен по делото/; 3/ Изрично е указано на лицето/удостоверено с неговия подпис на таблета и с Протокола на ст.експерт Б./, че може да получи П. на хартиен носител от РЗИ-Б./това, че жалбоподателят не се е възползвал от тази възможност, не означава, че П. не съществува на хартиен носител, а само в ел.вид/; 4/ съгл. спец. чл. 61 ал.9 на 33, Министърът на здравеопазването утвърждава образец на П. по ал.6/по него именно е издадено и процесното предписание/; 5/ П. не е електронен документ по см. на чл.184 ал.1 от ГПК, то е документ, издаден в писмена форма и на хартиен носител, като само подписът на лицето е положен на таблет и после изпечатан /при изпечатването на хартиен носител на електронно попълнения образец на П./; 6/ датата на издаване на акта също е посочена в текста му - „ 28.08.21г“, като няма твърдение от лицето, че датата е по-ранна /лицето не е било в РБ изобщо/. Не би могло и датата да е по-късна, при положение, че на 28.08.21г лицето е

подписало, че е уведомено за издаденото Предписание и възможността да го получи на хартиен носител от РЗИ. Датата е безспорна- 28.08.21г.

Всички възражения, че П. не е издадено в предписаната форма и не съдържа зад. реквизити по АПК, се явяват неоснователни. Жалбоподателят бърка електронно попълване на формуляр и изпечатването му - с издаването на ел. документ, както и уведомяването си за акта/удостоверено с подписа на таблета/ - със самото издаване на акта от ответника. Следва да се има предвид, че П. е инд. адм. акт по чл. 21 от АПК /ПАМ/ и следва да носи задължително подписа само на издателя си /а не и на адресата си/. П. /като писмен документ, на хартиен носител/ е подписано от ответника и подпечатано, а подписът на лицето на таблета е само за да се удостовери уведомяването му за съставения акт и възможността да го получи от РЗИ-Б..

При издаване на П. не са допуснати съществени нарушения на адм. производствените правила, като са изяснени относимите факти и обстоятелства/чл. 35 от АПК/ и няма спор между страните по фактите. Тук следва да се отбележи/по възраженията в жалбата/, че съобщаването на акт не е част от производството по издаването му и всякакви нарушения по връчване на акт не могат да обусловят проц. незаконосъобразност на самия акт. Те биха имали значение само при преценка от Съда на допустимостта на жалбата/срочността ѝ/, като в случая жалбоподателят е упражнил правото си на жалба в срок и правото му на защита - в самото адм. производство, както и пред Съд- не е нарушено по никакъв начин. Няма допуснати в адм. производство проц. нарушения, още по-малко такива, водещи до незаконосъобразност на акта. Лицето е уведомено за акта по реда на чл. 61 ал. 10 от ЗЗ/лично, устно, срещу подпис на таблета, удостоверено и с Протокола на проверяващия ст. експерт Б.-упълномощена надлежно със заповед на ответника/.

Съдът намира П. и за мат. законосъобразно, като е налице законовата хипотеза по чл. 61 ал. 2 изр. второ от ЗЗ - с цел предотвратяване разпространението на заразни болести по ал. 1 /т.е. и на ковид-19/, на задължителна карантина може да подлежат и лица, които са влезли на територията на страната от други държави“. Безспорно е между страните, че жалбоподателят е лице по т. 4.3.1 от Заповед № РД-01-645/28.07.21г на Министъра на здравеопазването/бълг. гражданин/, който е влязъл в РБ на 28.08.21г, пристигайки от Великобритания/попадаща в червена зона към него момент, съгл. министерската заповед/. Безспорно е, че лицето не е представило на проверяващата ст. експерт Б. нито един от документите по т. 4.4 от министерската заповед /цитираното в жалбата изследване с бърз антигенен тест, направено 48 часа преди пристигането в РБ, не е документ по т. 4.4-бел. на Съда/, поради което е следвало да се приложи т. 4.6 от министерската заповед. Съгл. чл. 61 ал. 7 от ЗЗ, Министърът определя срока на зад. карантина по чл. 61 ал. 2 от ЗЗ. С т. 4.6 от Заповед № РД-01-645/28.07.21г този срок е определен на 10 дни. Зад. карантина не е предвидена с министерската заповед/само срокът ѝ/, а е разписана законово/чл. 61 ал. 2 предл. второ от ЗЗ/. П. ѝ изпълнение също е разписано законово- чл. 61 ал. 14 от ЗЗ, като за него лицето също е уведомено срещу подпис /на таблета/. Фактът, че лицето не чете какво подписва, не води до извод, че не е спазена процедурата по ал. 10 от чл. 61 на ЗЗ. Като пак следва да се подчертае- за издаването на акта не е нужно да има подпис на лицето, подписът му е само, за да се удостовери уведомяването му за издадения акт.

На последно място- П. напълно съответства на целта на закона- чл. 61 ал. 2 изр. второ от ЗЗ, като правните му последици всъщност реализират тази цел /предотвратяване разпространението на заразни болести- в случая ковид-19/. Целта е законово

разписана, като регламентацията на зад.карантина в случая не е само в мин.заповед, а е в самия ЗЗ. П. има характер на ПАМ, като нейното действие в хипотезата на чл. 61 ал.2 изр.второ от ЗЗ е превантивно, а не преустановително. Ето защо е без правно значение възражението, че не е доказано от органа, че лицето е болно или е заразноносител. Достатъчно е, че лицето влиза в РБ от друга страна, за да му се наложи зад.карантина по чл.61 ал.2 изр.второ от ЗЗ, срокът на която е определен с мин.заповед/в изпълнение на чл. 61 ал.7 от ЗЗ/- съобразно т.4.6 вр. т.4.4 вр. т.4.3.1 от заповедта.

По изложените доводи Съдът намира жалбата за неоснователна по всички доводи, а П. за законосъобразно.

При този изход на спора, само на ответника се дължат разноски, но той не е сторил такива.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 1330567/03.09.21г на Е. В. Г. от [населено място] и с проц.представител адв. С.П. против Предписание за поставяне под карантина № 210828/380770/28.08.21г на Директор на РЗИ-Б..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС с касационна жалба в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: